

[Christiani.]

at store Befolkningsgrupper mener, at deres berettigede Interesser bliver paa det alvorligste krænkede, hvis Ministerens Forslag om en fuldstændig Lukning af Kanalen gennemføres. Spørgsmaalet bliver derfor i første Linie, om en saadan Lukning overhovedet kan undgaas, uden at det risikeres, at Havets Luner og Angreb forholdsvis hurtigt anretter ubodelig Skade paa Tangen saavel som paa Thyborøn By, Havn og Befolkning.

Nu siges det, at man ikke kan eller bør kæmpe mod Vesterhavets umaadelige Kræfter. Til dette Resultat er alle tidligere Kommissioners sagkyndige mer eller mindre kommet, og man henviser til Moler og Dækværker, som i forholdsvis kort Tid af Havet er væltet omkring i det syndigste hulter til bulter. Lignende Fænomener har jeg set adskillige Steder i Udlandet, saavel vedrørende Moler som Kajmure. Jeg har staaet med bindstærke Ekspertaftagninger, som efter utallige Forsøg af praktisk og teoretisk Art sluttede med at erklære, at her i hvert Fald kunde Værket ikke bygges, saa at det varigt kunde holde, være sig paa Grund af Havets og Bølgeslagets Virkning, være sig paa Grund af bagved liggende Jordlags Tryk eller Glidning ud mod Værket. Det har vist sig, at Værker, som paa de paagældende Steder var bygget for kun faa Aar siden, allerede nu laa sammenkrøllede som en Hob uordnede Blokke.

Men jeg har oplevet, at det alligevel blev muligt at bygge faste Værker paa de paagældende Steder, først og fremmest der ved, at deres Fundamenter førtes ned i tilstrækkelig Dybde, selv om de ikke naaede absolut fast Bund, for Eksempel Klippe. Blot maatte de saa langt ned i den fastere Bund, at Bølgevirksomheden eller Jordtrykket ikke kunde naa dem. Dette er Hovedsagen; men dernæst maa det erindres, at Nutidens Bygningsmetoder og Materialer har naaet store Fremskridt i Forhold til, hvad man blot for en Menneskealder siden kendte. En Mole ud i Vesterhavet paa de Bundforhold, som eksisterer ved Thyborøn eller Kysten deromkring, kan derfor efter min Mening bygges paa helt betryggende Maade ved Anvendelse af disse nye Metoder eller Materialer, for Eksempel ved Sænkning af Kasser af Jernbeton ved fortættet Luft eller ved Nedskylning af Betonkasser eller maaske endog ved Ramning af svære Pælekonstruktioner, hule Pæle med en Diameter af 1 m eller mere, der senere fyldes med Beton og yderligere afstives eller

beskyttes ved Stenkastninger, eller ved andre Metoder, f. Eks. ved Udførelse af Fundamenter gennem Tunneler ført ud fra Land.

Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, hvilke Konstruktioner der i det foreliggende Tilfælde vil være de mest praktiske og mest anbefalelsesværdige, men kun henvide til, at man maa være betænkelig ved alle Slags Konstruktioner, som mere eller mindre „svømmer“ paa de øvre Sandlag, saaledes som Tilfældet er med det eneste Profil for Molerne, som Kommissionsbetænkningen viser, og det omtales da ogsaa her, at Molebygningen rummer en vis Risiko — altsaa for ikke at være holdbar. Jeg mener slet ikke, at man kan komme videre i sine Overvejelser, før man har endevendt og gennempløjet alle Muligheder for at bygge to faste Moler under Anvendelse af forskellige Konstruktioner ud for Thyborøn. Jeg føler mig helt overbevist om, at dette kan gøres; men jeg kan ikke i Dag sige noget om, hvorvidt Bekostningen hertil maaske vil vise sig saa stor, at ingen, naar det kommer til Stykket, vil gaa ind for Molebygningen.

Har man først Molerne — og det kan altsaa blive et Prisspørgsmaal — føler jeg mig helt sikker paa, at Tilsandingen — Nord for den nordre og Syd for den søndre — vil følge, og dermed vil Kystlinien ogsaa holde sig, maaske endog bedre, end hvis man lukker med en Dæmning som i Ministerens Forslag; thi her vil Kystens Nedbrydning i hvert Fald fortsættes. Der vil jo nok lejre sig en Del Sand imellem Molerne, ført ind af Strømmen, men Spørgsmaalet bliver, om det bliver mere, end hvad man forholdsvis let vil kunne bortgrave. Strømmen fører Sandet med ind i Havnen, og her lejres det og maa altsaa eventuelt bortgraves; men man maa huske paa, at der er en halv Snes Meter Vand ved Molehovederne, saa meget Sand vil ogsaa af Kyststrømmen føres forbi Molehovederne. Vil man undgaa Sandaflejring i Havnen eller paa Fjordgrundene, kan man stadig bygge Dæmningen og dermed standse Strømmen og gennem Sluseanlæg opretholde Sejladsen som tænkt i Forslag II. Molerne er imidlertid Alfa og Omega, og derfor maa der først tages Stilling til deres Beliggenhed, Konstruktion og Pris.

I øvrigt kan jeg tiltræde de Bemærkninger, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Nørskov, fremførte, ligesom jeg fandt mange interessante Betragtninger i det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaards Tale. Det ærede Medlem drog